

(Fremsat 11/5 83. Første behandling 18/5 83. Anden behandling 24/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 121 stemmer mod 7.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om børneforsorg.

(Fremsat 11/5 83. Første behandling 18/5 83. Anden behandling 24/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 135 stemmer; 4 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om registrering af fonde.

(Fremsat 13/4 83. Første behandling 22/4 83. Betænkning 19/5 83. Anden behandling 24/5 83. Tillægsbetænkning 24/5 83).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af justitsministeren (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af justitsministeren:

Til § 7

Paragraffen affattes således:

»§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

Bemærkninger

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Med ændringsforslaget bliver der imidlertid mulighed for at sætte loven i kraft for disse landsdele, hvis der skulle opstå behov herfor.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Forhandling

Aase Oløsen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Bernhard Baunsgaard, ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg blot sige til justitsministeren, at vi er meget tilfredse med, at vi nu kan få en mulighed for at få registrering af fonde, hvad vi lægger megen vægt på. Når vi har ønsket at give justitsministeren en bemyndigelse til at indhente yderligere oplysninger, skal det ses på baggrund af, at den blanket, som ministeren indtil dato har udsendt, ikke er fyldestgørende. Men jeg vil gerne her understrege det, vi har givet udtryk for i udvalget, nemlig at vi med dette ændringsforslag ikke på nogen måde ønsker at trække sagen i langdrag.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal meddele på regeringspartiernes vegne, at vi kan stemme for det af justitsministeren uden for betænkningen stillede ændringsforslag, hvorimod vi ikke kan stemme for det af et flertal i tillægsbetænkningen stil-

[Hagen Hagensen]

lede ændringsforslag, der går ud på, at der skal indkræves yderligere oplysninger ud over det, der har været drøftet i udvalget, om en skemaingivelse med en række oplysninger i og nogle enkelte bilag til.

Forholdet er det, at en gennemførelse af dette forslag vil sinke sagen, medens vi har ønsket at være med til at fremme en registrering af fonde så hurtigt, som det overhovedet kunne lade sig gøre, for at opfylde det brede ønske, der er her i tinget om hurtigst muligt at få et grundlag at arbejde videre på med hensyn til, hvad der skal ske af lovgivning på fondsområdet.

Det er af tinget ønsket, og det er besluttet, at der skal udarbejdes et skatteforslag om fonde i næste folketingsår, og jeg kan ikke se bedre, end at det, et flertal i udvalget nu ønsker gennemført, vil forsinke muligheden for det, de samme i øvrigt også ønsker, nemlig at få en fondsskatteLovgivning ført ud i livet snarest.

Allerede af den grund må jeg sige, at jeg finder, der ikke er grundlag for at gå videre end det forslag, der er stillet af justitsministeren, og som vi har tilsluttet os; ellers får vi ikke klaret tingene overensstemmende med det ønske, de fleste har om hurtigst gørligt at få skabt et grundlag for, hvad der videre skal ske.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det var jo socialdemokratiet, der forlangte udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og efter at vi under det samråd, der var med ministeren, har fået bekræftet, at der ikke er noget til hinder for, at arbejdet kan udføres, er der efter vores opfattelse ingen grund til at gøre de bemærkninger, der er fremsat her i dag. Justitsministeren havde indvendinger imod det oprindelige forslag, men under samrådet har vi fået afklaret, at det vil være praktisk muligt at gennemføre det nu foreslåede. Det synes jeg bør understreges her ved tredjebehandlingen.

Endelig vil jeg gerne takke justitsministeren for det forslag, der bemyndiger justitsministeren til efter kongelig anordning også at sætte disse regler i kraft såvel på Færøerne som i Grønland.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet kan anbefale det af justitsministeren stillede ændringsforslag. Derimod skal vi advare meget stærkt imod, at man vedtager det ændringsforslag, som socialdemokraterne har hovedansvaret for. Jeg mener, at en gennemførelse af dette ændringsforslag vil forsinke og ødelægge henstillingerne med registreringen af fonde. Det er jo egentlig fantastisk, at man, når regeringen har vist imødekommenhed, giver regeringen den tak, at man forsøger at ødelægge det. Derfor må jeg sige: hvis der skal være den mindste smule fornuft i det, man vil på dette område fra socialdemokratiets side, burde man tage sit ændringsforslag tilbage. Det er ikke partiet værdigt at køre frem på den måde.

Wilhelm (VS):

Nu er det nok ikke fremskridtspartiets ordfører, man skal lytte så meget til, når det gælder fondsregistrering, for partiet har været imod registrering hele tiden og ønsker ikke nogen som helst oplysninger om hele det sorte område, der hedder private fonde. Derfor tager jeg det som et udmærket udtryk for, at vi har ramt noget, der dog giver lidt oplysning, når hr. Askjær Jørgensen ter sig på den måde, som han gjorde det her.

Det, vi fik ud af samrådet, var, at ministeren fastholder, at det ikke vil være teknisk muligt at bringe de oplysninger, vi har ønsket for overhovedet at kunne vurdere fondenes virksomhed og et eventuelt provenu af en eventuel skatteLovgivning, ind på den blanket, som skal give grundlag for EDB-registreringen. Derimod er der jo intet som helst til hinder for, at man kan indhente disse regnskabsoplysninger fra de seneste år sideløbende med blanketten, og ministerens eneste indvending på det punkt var, at det var noget, han ikke havde bemyndigelse til, det kunne han i det højeste opfordre fondsbestyrelserne til at indsende. Det problem har vi så klaret ved at give ministeren den bemyndigelse, og jeg synes egentlig, det er opsigtsvækkende, at regeringspartiernes ordførere her stiller sig op og siger, at de ikke ønsker, at deres minister skal have en sådan bemyndigelse.

Jeg vil gerne sige et par ord om, hvorfor det er nødvendigt at give ministeren den bemyndigelse, og hvorfor det er nødvendigt, at

[Wilhelm]

ministeren retter sig efter det flertal, som i betænkningen har udtalt, at bemyndigelsen også skal bruges til noget. Den skal bruges til at skaffe oplysninger, der rækker ud over det sidste regnskabsår. Det er nødvendigt, fordi fondene i det sidste år har vidst med sikkerhed, at der ville komme en fondsregistrering og en fondslovgivning, og deres optræden i det sidste år derfor ikke nødvendigvis har været repræsentativ for, hvad fondene egentlig står for. Derfor må man længere tilbage. Bemyndigelsen er nødvendig, fordi den siger, at disse regnskabsoplysninger også skal omfatte oplysninger om uddelinger og om långivning, og disse oplysninger er helt afgørende for, at man kan vurdere fondens virksomhed og det mulige skatteprovenu.

Den blanket, ministeren har ladet udforme, er simpelt hen kun en rubrik: har man uddelt støtte til familiemedlemmer eller til andre? Ja eller nej? Så får vi nogle krydser, men har ikke skygge af oversigt over, i hvilket omfang man har gjort det, til hvilken modtagerkreds man har gjort det, og på hvilke vilkår man har gjort det – der er ikke skygge af de oplysninger, som er nødvendige for til efteråret at komme videre med en egentlig fondslovgivning både med hensyn til registrerings- og regnskabspligten, på alle de andre områder og på fondsbeskatningslovsområdet.

Disse oplysninger er altså nødvendige. Nu har ministeren fået bemyndigelse til at indhente dem. Han har også fået folketingsflertallets accept af, at de altså ikke kan indhentes på den blanket, der umiddelbart kan give anledning til et EDB-register, men kan indhentes som almindelige bilag, der indsendes samtidig med blanketten, og som senere kan systematiseres, når man får brug for det og tid til det. Og endelig har han fået besked fra et betydeligt flertal her i folketinget om, at han skal bruge den bemyndigelse. Jeg går så ud fra, at han også vil gøre det.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til det af mig stillede ændringsforslag og for den forståelse, man har vist i forbindelse med den henstilling, som et flertal fremkom med inden anden behandling, og hvorom jeg dengang sagde, at det ville betyde en betydelig forsinkelse, hvis jeg skulle efterkomme

den. Det har man erkendt, og man er derfor kommet med et andet forslag.

Jeg lagde mærke til, at såvel hr. Hans Jørgen Jensen som fru Aase Olesen fremhævede, at man ikke ønskede yderligere forsinkelse. I den forbindelse må jeg gøre opmærksom på, at den bemyndigelse, et flertal har stillet forslag om, er en bemyndigelse, jeg ikke har anmodet om, og derfor bliver jeg nødt til at spørge forslagsstillerne, hvordan man nøjagtigt ønsker at denne bemyndigelse skal anvendes.

Jeg har forstået af bemærkningerne til ændringsforslaget, at det ikke er meningen, at de yderligere oplysninger, der ønskes, skal indarbejdes i den blanket, der er udarbejdet, sådan at de ville kunne undergives EDB-behandling. Jeg må gøre opmærksom på, at dette vil betyde, at man pålægger i tusindvis af fonde at indsende et stort antal oplysninger til fondsregisteret i ikke-skematisk form, og at dette yderligere materiale vil være uanvendeligt i forbindelse med arbejdet med den videre fondslovgivning.

Det, jeg gerne vil have at vide af flertallet, er, hvorledes man skal efterkomme den anmodning, som ligger til grund for bemyndigelsen.

Der er tre logiske muligheder efter det forslag, som flertallet har stillet, og de bemærkninger, der er fremsat, og jeg vil egentlig gerne høre, hvilken af de muligheder der skal følges. Når jeg spørger om det, er det, fordi jeg jo har to opgaver. Den ene er at følge et flertal i folketinget – det skal en minister jo altid gøre – den anden er at tage hensyn til de tusinder af fonde, vi har, hvor der i dag sidder mange mennesker, der ikke får en øre for at varetage folks interesser, for jeg tror ikke, nogen er interesseret i, at man gør livet alt for besværligt for dem.

Derfor vil jeg gerne til flertallet stille disse spørgsmål om de tre logiske muligheder. Den ene mulighed er, at man, samtidig med at man anbringer det skema, vi har udarbejdet, på posthusene – for vi kender jo ikke kredsen af fonde her i landet – kommer med en yderligere vejledning vedrørende alle de øvrige spørgsmål, der er stillet. Det kan lade sig gøre, men det betyder, at man ikke på posthusene kan uddele disse skemaer her den 1. juni, som vi havde tænkt det, men at der vil gå nogen tid. Jeg tror, man kan lade den yderligere vejledning indeholdende de øvrige

[Justitsministeren]

spørgsmål komme sammen med skemaet engang i løbet af juni måned. Det kan altså lade sig gøre, men så bliver der den tid mindre til at besvare spørgsmålene.

Den anden mulighed er, at man den 1. juni lader skemaerne gå videre, hvorefter man, når skemaerne er tilbagesendt og man kender kredsen af fonde her i landet – det gør vi jo som nævnt ikke i dag – til den tid anmoder om at få de yderligere oplysninger ind.

Den tredje mulighed er, at man – og det kan ske meget hurtigt – lader skemaerne uddele og samtidig anmoder om indsendelse af de sidste to års regnskaber. Hvis man så, når skemaerne er kommet ind, ønsker yderligere oplysninger, kan man til den tid anmode om at få disse ind.

Jeg vil gerne spørge en eller flere repræsentanter for forslagsstillerne, hvilken af disse tre muligheder man ønsker.

Ole Espersen (S):

Må jeg først sige, at arten af de yderligere oplysninger, som vi finder nødvendige, jo ikke er så forskellig fra det, ministeren selv havde forestillet sig at han ville indhente oplysning om. Ministeren forestillede sig, at man i blanketten ville spørge f. eks.: har der været ydet støtte til familie? Og støtte kan naturligvis være lån på gunstige vilkår, legater, gaver osv. Det er altså ikke en anden oplysningsart, vi ønsker. Det var det ene.

Det andet er, at vi lægger megen vægt på, at der ikke sker nogen forsinkelse med hensyn til lovenes – også de kommende loves – vedtagelse og indsamlingen af oplysninger. Derfor forestiller vi os – for at svare på ministerens spørgsmål – at man samtidig med, at man sender skemaet ud til de legater og stiftelser, der registrerer sig, beder disse fonde, stiftelser osv. om at indsende de yderligere oplysninger, herunder om lån, lånevilkår osv., således at disse yderligere oplysninger modtages samtidig med, at skemaet kommer tilbage. Det, vi ønsker med disse oplysninger, er naturligvis at have det bedst mulige grundlag for den egentlige fondslovgivning, og for at vide, hvordan dette grundlag bedst muligt kan udarbejdes, må vi også vide, hvordan det virkelige liv inden for fondene er. Dertil har vi brug for også at vide f. eks.,

hvordan man optræder, når det drejer sig om at yde lån.

Nu har jeg ikke valgt en af ministerens tre teoretiske muligheder, men jeg tror, at jeg ret præcist har sagt, hvad vi ønsker. Vi er klar over, at en række af disse oplysninger nok ikke er særlig velegnede til EDB-behandling, og derfor må de undersøgelser, som materialet giver anledning til, måske foregå på en anden måde: stikprøvevis efter bestemte kriterier. Men det, vi ønsker at få at vide, er altså, hvordan fondene rent faktisk optræder.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er meget forbavset over de udtalelser, hr. Ole Espersen kom med nu. Man ønsker, siger hr. Ole Espersen, at have det bedst mulige grundlag for en lovgivning om fonde, og han siger så i den forbindelse, at man skal have yderligere oplysninger ved registreringen af fonde ud over dem, som vi under den væsentligste del af udvalgsbehandlingen har ment at kunne lægge til grund, overensstemmende med det forslag, justitsministeren har fremsat – i øvrigt på retsudvalgets begæring.

Det undrer mig så meget mere, som hr. Ole Espersen står som forslagsstiller til de to forslag om lovgivning på fondsområdet, der tidligere på året blev fremsat her i tinget. Nu erkender hr. Ole Espersen altså, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at gå ind i en fondslovgivning, men at der skal meget mere til. Ja men vi har ønsket at fremme en registrering af fonde, så man kunne komme videre, men hr. Ole Espersen vil nu forsinke dette. Det må han da om, men sinket bliver det, for man skal ikke regne med, at den korte frist, der er til at svare, kan overholdes, hvis der nu skal yderligere materiale med ud.

Jeg vil i øvrigt til slut gerne sige, at jeg er en af de mange, der har som ulønnet job at varetage enkelte mindre legater under justitsministerens tilsyn, og hvis jeg skal til at afgive alle de oplysninger, vil jeg tilstille ministeren begæring om at blive fritaget for hvervet.

Formanden:

Der holdes mange møder rundt omkring i salen, har jeg indtryk af. Der er stadig forhandlinger fra folketingets talerstol.

Hans Jørgen Jensen (S):

[Hans Jørgen Jensen]

Da vi havde anden behandling af dette lovforslag, sagde justitsministeren, at dette med de yderligere oplysninger og 3 års fristen var praktisk umuligt. Jeg kunne desværre ikke være med til samrådet, idet der var debat her i salen om arbejdstid, men jeg har fået refereret, hvad der er sket, og det er min vurdering deraf og af debatten her i dag, at det vil være både teknisk og praktisk muligt at gennemføre den foreslåede ændring.

Justitsministeren gør nu opmærksom på, at der er mange tusinde fondsbestyrelser i dette land, som administrerer tingene uden at få penge for det. Ja, det er der mange af os der har kendskab til, og jeg tror, jeg kan berolige justitsministeren, som jeg forstår frygter, at dette arbejde ikke skulle nås, med at sige, at fondene efter min mening udmærket vil kunne udfylde et mere udarbejdet skema end det, der er tale om, på de tre måneder, der er til rådighed.

Jeg kan ikke på grundlag af justitsministerens tre forslag bedømme, om det vil være den rigtige fremgangsmåde at anbringe en yderligere vejledning på posthusene pr. 1. juni 1983, om skemaerne kan gives videre med yderligere oplysninger eller de bare kan indsamles, hvorefter de to sidste års regnskaber indsendes, altså hvilken af de tre måder, justitsministeren peger på, der er bedst.

Jeg vil umiddelbart mene, at de spørgsmål, hr. Wilhjelm var inde på, nemlig hvad der er udbetalt af penge, og til hvilke lånerkredse det er sket i de senere år, vil kunne besvares med mere end bare et ja og et nej. Det må i vores teknologisk højt udviklede verden være muligt at udarbejde et stykke papir med disse oplysninger, sådan at vi kan få det rigtige grundlag, således som det er forudsat i loven.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige tak for de svar, jeg har fået af hr. Ole Espersen og hr. Hans Jørgen Jensen. Svarene var for så vidt klare nok. Det, man ønsker, er, at de pågældende spørgsmål allerede i første omgang rettes til dem, der bestyrer de forskellige fonde. For at der ikke skal være nogen misforståelse, må jeg gøre den bemærkning til hr. Ole Espersen – der sagde, at der skulle skrives ud til legater og stiftelser – at dette jo altså ikke lader sig gøre, fordi de ikke er registreret – vi ved ikke, hvem det er. Men der kommer altså en

bekendtgørelse, som meddeler, at man skal rette henvendelse til justitsministeriet for at få de pågældende blanketter, og som service er det også tanken at uddele dem på posthusene, så de pågældende selv kan afhente dem.

Hvad angår tidspunktet, vil jeg sige, at den blanket, der er trykt, jo ikke kan udsendes alene; den kan først udsendes, når den nye vejledning er trykt, idet borgerne ellers misinformeres om deres forpligtelser, og der er jo sanktioner knyttet til dette her.

Fra justitsministeriets side vil vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at få denne vejledning, som er nødvendiggjort af ændringsforslaget, færdig så hurtigt som muligt. Men jeg må gøre opmærksom på, at udsendelsen af blanketten og den yderligere vejledning nødvendigvis først kan ske engang ind i juni måned, altså et stykke tid efter lovens ikrafttræden.

Arten af de oplysninger, der ønskes fra flertallets side, kan give anledning til en vis tvivl, og derfor vil jeg gerne meddele, hvordan jeg forstår forslaget. Jeg forstår det sådan, at man ud over årsregnskaber for to år ønsker oplysning om størrelsen af den uddelelse, som fonden har ydet til sine forskellige formål, men ikke oplysninger om de enkelte legatmodtagere, og at der på samme måde ønskes oplysninger om fondens långivning. For så vidt angår lånevilkår forstår jeg forslaget sådan, at det, der skal oplyses, alene vedrører rentesats og afdragsperiode.

Hvis ændringsforslaget vedtages, vil jeg altså søge det opfyldt på denne måde. Jeg vil ikke skjule, at jeg har en ængstelse for, at dette, at der nu kommer en ny vejledning med nye spørgsmål, kan medføre en vis forvirring og kan opfattes som noget besværligt af de mange mennesker, ikke mindst inden for almenyttige fonde, der gør et stort arbejde, og som vi hermed pålægger et større arbejde. Men nu forsøger vi altså at gøre det på den måde.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne først sige, at VS meget gerne havde set, at der også blev oplysning om legatmodtageres og lånmodtageres identitet; det ville virkelig kunne bruges til noget i skattekontrollen. Vi må erkende, at det har

[Wilhelm]

det flertal, der står bag ændringsforslaget og bag betækningsbidraget, ikke villet være med til, så det kommer vi ingen vegne med.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er fantastisk generøst af justitsministeren, at han nu her ved tredje behandling, når han får påtvunget en bemyndigelse og et betækningsbidrag, som han ikke har ønsket, pludselig stiller dette flertal over for 3 valgmuligheder og afkræver os besked om, hvilken af de 3 muligheder vi ønsker. Det tror jeg nok at ministeren kunne have fået, hvis han havde stillet os over for de samme muligheder under samrådet i forgårs, men da var der jo ingen muligheder. Da lod det til, at der overhovedet ikke var tekniske muligheder for at opfylde det, som ministeren i lang tid har vidst var et folketingsflertals ønske med hensyn til registreringsoplysninger. Det er ikke rigtigt, som hr. Hagen Hagensen har sagt, at det først kommer ind nu. Disse ønsker blev fremsat allerede under første behandling. De blev også fremsat i spørgsmål fra retsudvalget. Det, der er sket, er, at ministeren har ignoreret dem fuldstændigt og har arbejdet videre med en blanket, som om ønskerne om disse oplysninger aldrig har været fremsat. De har ligget på bordet lige fra første behandling.

Derfor er det ministeren, der har stillet tinget over for en af sine sædvanlige afsluttede kendsgerninger med, at nu ser blanketten altså sådan ud. O.k., det er der ikke noget at gøre ved nu teknisk, men oplysningerne kan indhentes, og de skal indhentes. Det er urimeligt, at ministeren, der ikke levnede nogen som helst muligheder for det i forgårs, nu pludselig tilbyder 3 muligheder og forlanger, at vi vælger mellem dem. Det, der må være afgørende, er hensigten. Ministeren kender flertallets hensigt: disse oplysninger skal lige der, så de er parate, når en fondslovgivning skal formuleres til efteråret. Så enkelt er det.

Hvis ministeren, hvad han ikke plejer, ønsker råd om, hvordan han skal administrere sit område, er jeg ikke i tvivl om, at de partier, der står bag den opfordring, meget gerne vil tage en samtale med ministeren om, hvordan det bedst kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Et folketingsflertal har ønsket, at der skal komme nogle yderligere oplysninger ind. Justitsministeren har erklæret sig parat til det, og det er klart, at det er justitsministeren, der administrerer. Han har spurgt, hvilken af de forskellige muligheder der ønskes. Jeg synes ærlig talt, at vi skal holde op med at tale os væk fra hinanden. Vi skal gå til afstemning, acceptere, at justitsministeren kan administrere folketingsflertallets ønsker på en rimelig måde. Diskussionen har i denne tid taget rigelig tid op for os.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg har fået svar på det spørgsmål, jeg har stillet om de 3 muligheder, fra hr. Ole Espersen, fra hr. Hans Jørgen Jensen og nu fra hr. Bernhard Baunsgaard, og derfor er jeg klar over, hvordan man ønsker det. At hr. Wilhelm ikke er interesseret i at få sagerne gjort klar, skal jeg ikke beskæftige mig med. Jeg synes, det er ganske naturligt, når et flertal ønsker at give en bemyndigelse, at den pågældende minister så får at vide, hvordan flertallet ønsker at han skal anvende denne bemyndigelse.

Hr. Wilhelm henviste til, hvad der er sagt og ikke sagt i udvalget. Det var engang god tone her i folketinget, at man ikke refererer udvalgmøder. Jeg ønsker i modsætning til hr. Wilhelm at fastholde denne gode tone.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen vedtoges med 86 stemmer mod 72.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af justitsministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 145 stemmer mod 13.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlandevejsstrækninger. (Stop for Tårnby-motorvejen).

Af Dræbye (RV), Ole Henriksen (SF), Dohrmann (FP) og Anne Grete Holmsgård (VS).

(Fremsat 1/3 83. Første behandling 18/3 83. Betænkning 11/5 83. Anden behandling 24/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 44 stemte for, 114 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger.

(Fremsat 28/1 83. Første behandling 11/2 83. Betænkning 19/5 83. Anden behandling 24/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

Socialdemokratiet er tilfreds med, at regeringen har taget socialdemokratiets indvendinger fra første behandling til følge ved anden behandling forleden.

Vi havde den stærke indvending, at man ikke ønskede at gøre handelshøjskolen i Sønderjylland til en handelshøjskole på lige fod

med dem i Århus og København med hensyn til forskning. Det ville efter vores opfattelse have været en bjørnetjeneste for ungdommen i Syd- og Sønderjylland at lave en handelshøjskole dernede, uden at man fik det samme niveau for uddannelsen som ved de eksisterende højskoler.

Den anden indvending drejede sig om, hvordan højskolen skal styres. Her har vi konstateret, at der først og fremmest har været et politisk bestemt ønske i regeringspartierne og hos ministeren om, at man ikke fastlægger en styrelseslov for handelshøjskolerne. Vi ved godt, at undervisningsminister Bertel Haarder aldrig har været glad for demokratiet på de højere læreanstalter; derfor er vi glade for, at man i regeringen har ment, at man kunne finde frem til en formulering, der hermed er indføjet i loven.

Vi er også tilfredse med, at der i udvalget er enighed om, at det, at man skriver, at hjemstedet er Sønderborg, ikke er andet end en formel placering af værnetinget. Det giver den nye handelshøjskole gode vilkår for at etablere en styringsstruktur, som er i overensstemmelse med den decentrale opbygning, skolen vil få, og som sikrer, at udbygningen af skolen ikke foregår et af de 4 steder, skolen er placeret.

Det er selvfølgelig beklageligt, at fremskridtspartiet ikke kan være med til dette lovforslag, som ellers tilsyneladende samler et bredt flertal.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal ikke sige så meget om ændringsforslagene, bare undre mig over de omformuleringer, der er sket. Jeg vil godt spørge, hvad det egentlig er, der er foregået. SF var med i formuleringen af ændringsforslag, som er blevet ændret siden. De ændringer, der er foretaget, ser for mig ret uskyldige ud, men der må vel være en begrundelse for, at man ændrer ord som »i en indkøringsperiode« til ord som »over en periode«. For mig gør det ingen forskel, om der står det ene eller det andet, men når man nu har gjort sig den ulempe at ændre det, kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvad der ligger bag, for det er vel ikke bare noget, man gør, uden at det får nogle praktiske konsekvenser.

Jeg er tilfreds med, at styrelsesloven bliver, som den er på andre handelshøjskoler. Det